

Crisis i cruïlles

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 1.05.09

De vegades, seguint les declaracions d'alguns polítics, costa evitar de tenir la sensació que viuen en un país diferent d'aquest on cada dia centenars de persones es queden a l'atur. Massa sovint són precisament els polítics els qui, en lloc d'afrontar i resoldre problemes que existeixen, s'esforcen a crear-ne de nous, amb polèmiques com la pretesa persecució del castellà, plantejada per enèsima vegada aquesta setmana pel PP al Congrés.

Té raó López Burniol: patim una greu crisi econòmica, però també una profunda crisi política. Això sí, no arribem a la frivolitat de la intenció de Berlusconi de presentar a les eleccions europees una llista amanida amb vedets i excandidates a Miss Itàlia. Accentua la desconfiança envers els polítics l'excessiva previsibilitat del seu punt de vista. Hi ha una convicció general que el PSC i ICV- EUiA donaran suport a l'acord sobre el nou finançament i que CiU s'hi posicionarà en contra. Pel que fa a ERC, la temença és que actuï no tant en funció del contingut del pacte que s'assoleixi, sinó del que més li convingui fer, pensant en la seves disputes internes i en hipotètiques repercussions electorals.

Des de la reedició del Govern d'esquerres, el nacionalisme català va començar a repensar les seves estratègies i els seus horitzons. La transició havia quedat definitivament enrere i s'havia trencat la unitat catalanista en el referèndum sobre l'Estatut del 2006. L'opció d'ERC de renovar l'entesa amb el PSC i ICV- EUiA deixava un flanc obert a CiU. Conscient d'aquesta oportunitat, CiU va envigorir el seu discurs per

captar l'electorat descontent d'ERC, fins al punt de rebre crítiques de voler aproximar-se en excés al plantejament d'aquesta formació i van sorgir algunes veus discrepants amb aquesta orientació arran del darrer Congrés de CDC, de l'any passat.

Dins d'ERC, quan s'havia aconseguit una imatge de cohesió per l'acord entre Carod-Rovira i Puigcercós per a la candidatura d'ERC a la Generalitat, aquesta setmana s'ha consumat l'allunyament del partit d'algunes personalitats emblemàtiques de l'independentisme en desacord amb l'estratègia de la direcció de continuar apostant per una Generalitat encapçalada pel PSC.

ERC sembla atrapada per les seves pròpies decisions i només pot justificar l'encert de l'opció presa, amb un bon acord sobre el finançament, un desplegament generós de l'Estatut i una sentència favorable del Tribunal Constitucional. Si no, es trobarà en la disjuntiva d'abandonar el Govern d'Entesa o de mantenir-s'hi amb el risc de veure créixer una alternativa independentista amb Carretero al capdavant. L'escenari afavoreix CiU, amb opcions d'esdevenir de nou el principal referent del catalanisme polític, mentre el PSC reforça el seu lideratge entre les forces d'esquerra.